

- לאחר הישיבה הלכתי לחגיגה 14 ביולי של הצרפתים. אולמי השגרירות
היו מלאים אורחים וקהל רב הצטופף בחוץ. לאחר שחית של שעה חזרתי לירושלים.

15.7.57, יום ב'

גולדמן בא אצלי - כאילו להתנצל על וויכוחו אתו בוח"פ. חודעתי
לזלמן שאדבר דברי במליאה של הות"פ - לא אחזקת על "ציונות" אלא אעמוד
בעיקר על בעיותינו המדיניות וגם אומר "האני מאמין" היתורני שלי (כלומר
האני כאסין הציוני שאינו מקובל ברחבי החנועה בגולה, פרט לציונים מעטים).

זלמן הציע שאדבר ביום ח' בערב - וחשכתי לכך.

- בא אצלי לבנה. הוא קובל ראשית על שאיני מחליף דעות אתו, ב - מדוע
אין המדינה מזקקת לעצמו. למח בא עכשיו? בענין רוסייה. לדעתי המסטר
הקומוניסטי גוסט, יחיה אולי עוד שנה. יבוא שלטון צבאי - גלוי או מוסווה.
סמך אם חרושצוב ישאר. השלטון הצבאי רוצה בשלום, כי הוא מכיר חולשתו.
יעשו שחרור שני של אכרים, ו יחיו סוכנים למחור הבעיה היהודית, כי היא
הרימת עכשיו יוהר מבימי הצר. 2-3 השנים הקרובות יכריעו ביחס ליחודי רוסייה.
יש לבוא בדברים עם השליטים האמתיים ברוסיה - עם זוקוב וחבריו. אין לבוא
בתביעות של ארגיש וב"ס. היו לו מקמוקים בנוגע לדוקטרינה של אייזנהאור.
יש לשקוד על נייטרליזציה של המזרח"ת.

אמרתי לו כי ביחט לשחי הקובלנות - אומר רק דעתי כלי אשליה שאשכנע
אותו. לפני שנים אחדות בהיותי בשדה בוקר וחזר לבקר אותי שאלתינו למח אתה

מוסיף לייצג מפלגה שאתה שונא אותה. הוציע לי לצאת יחד אתו מהמפלגה. אני קורא מאמריו - בדברים אחדים אני מסכים (בצורך שאיישוב חוותיק ימרנס מעבודתו ולא מעזרה חיצונית) - אבל על כל השאר אני חולק. בטרם הוא עתון מסטיץ - תיות שהוא מביע דעתו - "המדינה" יודעת מהי עצתו - או שהקבל אותה או לא. איני שותף להערכתו על הקץ המהיר של הקומוניסטים ברוסיה. אבל אני סבור שיש סיכוי שיצטרכו להתיר יציאת היהודים ועלינו להחכונון מעכשיו, כי אם ישתחו השקרים יבואו 2-3-4 או גם 5 מאות אלף לשנה, ואם לא ניכון בעוד זמן - תישטף הארץ.

אמר לי שהוא יכל לשרת המדינה יותר מאשר בכתיבת מאמריו, אינו שונא המפלגה, ואם אזמין אותו מזמן לזמן יבוא אלי ויחווה דעתו על שאלות שונות.

- אה"צ השיבוהי בכנסת על "הצעות לטור יום" שנדחו זה שבועיים, כפני שבכל יום ד' נטרדחי ולא יכלתי לבוא לכנסת. ההתקפה באה הפעם מחירות (פעמים), ממקי (פעמים) וממפ"מ (פעם). הכנסת אישדה בכל מקרה הצעתי.

- בערב באו אצלי אשכול, לבון, ספיר, לבון ובקר - בעניין אתא. אשכול כמעט חשיב הסכמה מולר לכוררותו. הקושי שרואה אשכול הוא כמפ"מ עם מ.פ.ח. הובע חשש כי גוראל, במזכירות מ.פ.ח. והמפלגה הוא קומוניסט מוסווה. הובעה דעה (של אשכול בהמיכה לבון) להפריד אתא משימוס מ.פ.ח. חוששני שדבר זה יחן מקוט לדימגוגיה ולפירושים מסולמים, לעומת זאת יתכן לטור כי במשך זמן מסויים יתנהלו הדברים ע"י שליח חוה"פ. לבון חושש לועד מועלי אתא, ואם יופרד - יבחר ועד חדש. שאלתי: מדוע לא יבחר עכשיו? אמרו ששורר פחד בחיפה. תאין באן חגזמה? בכל אופן הודעתי שאם אקבל בכתב מסולר שהוא

מסכים לבוררותי אמנה למועלי אחא שיחנו אף הם הסכמתם לכך. בכל אופן
אשר החילת מסקנות נמיר ואדרוש חזרה לעבודה.

בא אצלי אבניאל. מציע לשם וויסול שכיתח אחא ועדה של שלושה - חוא
מתסתר והתקשיח ושלישא, על מנה שהועדה החליט בכל פח אחר.

16.7.57, יום ג'

בבוקר - בירורים על ש.ב. בועדה חו"ב. הדברים כמובן רשומים;
בתחילת תשובתי אמרתי להם כי אילו לא היינו מחוייבים בהשאיות הייתי רוצה
לעשות שני סרטים - סרט של חשיבה חזקה, מה דברו ואיך דיברו באן המדברים,
ומה דיברו ואיך דיברו אותם המדברים בכנסת. הבירור לא נסתיים, כי שאלום
אחרום הנחתי לאיסר לענות עליהן. ובשבוע הבא יבוא הסיכום.

- אה"צ באו אצלי לוונסל ועזרא שפירא. חבורתם רוצה לעשות שני דברים:
להביא לארץ נוער, ילדים וסטודנטים, ולגייס חוץ למפעלי תעציה בנגב. יש להם
עכשיו אלף חברים.

- אחריהם באה אצלי משלחת של וסרנים אמריקנים. היו במצרים בסוף אוקטובר,
כשהחל מבצע סיני, ונאלצו ע"י ממשלתם לשוב באחד בנובמבר, אם כי התכוונו
אז לבוא הנח. ראו קצת כבר מפעלנו בארץ (היו כבר באילת) ומחר ילכו לנחל
עוז. הסברתי להם עיקרי משימותינו וקשיינו.